

KÖZÉRDÉK

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI NEMZETI MUNKAPÁRT HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Előfizetés:

egész évre - - 12 korona.
fél évre - - 6 "
negyed évre - 3 "

Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:

Dr. MÜLLER JENŐ.

Kiadóhivatal: FÖLDES EDE könyvkereskedése Nagyenyed.

Hirdetés ára: □ centiméterenként 6 fillér. Többszöri hirdetés árkedvezményben részesül.

Nyilttér sora 40 fillér.

Országgyűlés.

Ellenzék nélkül folyt le a képviselőház hétfői ülése is. A kitiltások ugyan mind lejártak már, rendőr sem a Házban, sem a Ház körül nem volt látható. De a koalíciós pártok ma is távol maradtak, ma is kivontak magukat abból a munkából, melyből kötelességük lenne kivenni részüket.

A mai abszentiális okát nyilván a mai ülés eseményei látták el magyarázattal. A mai ülésben ugyanis Pekár Gyula meginterjúvolta a miniszterelnököt a Désy-féle rágalmak ügyében. Lukács László ezzel alkalmat talált arra, hogy a szakbírásg által politikai jellegűnek minősített kérdést a politikai közélet fórumán taglalja. Ez az eszmecsere pedig természetesen nem volt inyere annak az ellenzéknek, mely ezt az ügyet nem tisztázza, hanem hátmögötti rágalmozó hadjáratokra kihatásulni akarja.

Lukács László felszólalása azonban teljesen és véglegesen tisztázta a fölmerült rágalmak dolgát. Ez a rágalom kétféle volt. Akadt közte magán- és akadt politikai jellegű. Az előbbiek dolgában önmagáról mondott ítéletet a vádlott, mikor a bíróság által elrendelt bizonyítás elől megszökött. Az utóbbiakkal politikai célt akartak a rágalmozók elérni. A bíróság nem szegődött önző pártpolitikai törekvések szolgálatába, a képviselőház politikai közveleménye pedig leszámolt ezekkel a gyanúsításokkal is.

Lukács László részletesen foglalkozott a Magyar bank sószerződésének történetével, mely Désy Zoltánnak a három koalíciós grófok által átvállalt vádjá megkonstruálódott. Elmondta, hogy az a szerződés 1910. végén lejárt. A koalíciós kormány 1909-ben fölmondta, de a sókereskedelemnek állami kezelésbe vételét előkészíteni elmulasztotta. A munkapárti kormány tehát 1910-ben kényszerhelyzetben volt. Kénytelen volt a szerződést megújítani. Nem valószínű tehát, hogy egy nyereszkesedésre alapított vállalat ebben a ránezve annyira előnyös helyzetben megmilliókat ajándékba is adott volna egy olyan szerződésért, melyről ugyis tudta, hogy meg kell kapnia.

De meg aztán a megújított szerződés jobb is volt a régivel. A bankot újabb három millióval megterhelte. Nem valószínű, hogy egy vállalat ilyen körülmények közt a szerződésen kívül álló terheket is elvállaljon. És pedig elvállalja hónapokkal a szerződés megkötése előtt, egy olyan kormány rendelkezési alapjának javára, amely kormánynak se többsége, se pártja, amely kormánynak meg választatnia kell, hogy meg kell nyernie az ország bizalmát és azután még meg kell majd kötnie, az összes törvényes fórumok által jóvá kell hagyatnia a szóban forgó szerződést.

Mindezek a körülmények csöppet sem valószínűsítik Désy és társai vádját, sőt, jóformán kizárják annak valószínűségét. Bizonyítékokat pedig a vádlott nem terjesztett elő. Csupán mendemondákra, titoktartás kötelezettsége mellett tett és ennek dacára kipletykázott magányilatkozatokra hivatkozott. Ezek nem lehetnek elég erősek ahhoz, hogy megdöntsék az emberekben azt a hitet, melyet a tényállás ismeretének keltenie kell.

Beszélnék ugyan valami nyugtáról is, de Lukács László megmondta, hogy ez milyen fallácia. A sügygyel összefüggő nyugtáról szó nincs, szó sem lehet. A sügyben sem ő, sem más állami tisztviselő egy garast se vett át és egy garast sem nyugtatott. Igen is van egy 500 ezer koronaóról szóló nyugta. Ezt a pénzt a Magyar bank egy tervezett szerződés vádiroma gyanánt letétbe helyezte, de miután az üzlet elmaradt, 1911-ben vissza is kapta. A visszafizetésről szóló elismervény ott van a peres ügy iratai közt.

Ime, minden körülmény valószínűtlenné teszi a vád igazságát, bizonyítani pedig semmi se bizonyítja. És mit mond Désy, a fővádló? Azt mondja, hogy ő régen tudta a dolgot, de elhallgatta, mert politikai békét remélt. *Amig tehát reménye volt, hogy az ellenzék vezetői bejutnak a kormányba valami béke útján, addig Lukács beszületes ember volt. De mihelyt ez a reményük szétfoszlott, Lukács panamista lett.* Milyen jogosultsága lehet annak a vádnak, melyet ilyen morális felfogással bíró emberek képviselnek?

Ezeket fejtette ki Lukács László a nála megszökött ellenállhatatlan logikával, magára erőszakolt nyugalommal, tárgyilagossággal, visszafajtván a megrágalmazott emberben felgyülemlett jogos elkeseredést. A párt eleinte csöndesen, nagy figyelemmel hallgatta, mindinkább azonban belemelegedett a megragadó előadásba és erős tüntetéssel kísérte a kormányelnök beszédét.

A ténybeli előadás végeztével aztán a miniszterelnök az ügy morális tanulságait vontta le. Kijelentette minden czikornya és minden álszeméren nélkül, hogy pártkassza igenis van, mindig van és volt és lesz. De ez a pártkassza, amennyire Lukács László ismeri eredetét, soha a kincstár kárára nem gazdagodott. A pártkassza igenis kapott pénzeket 1910-ben is. De akik ezeket a pénzeket áldozták, nem ellenérték fejében, hanem meggyőződésből tették.

Meggyőződésük az volt, hogy nem volt még Magyarországon kormány mely az ország nagy ügyeit könnyelműbben intézte, a közpénzeket lelkiismeretellenből kezelte és ártatlanok üldözésében nagyobb, szegényrelemből rekordokat ért volna el, mint a koalíciós rendszer. Akik a munkapártot anyagilag is megsegítették és támogatták az 1910-iki esztendő nagy alakulási küzdelmében, azokat ez a meggyőződés vezette és az a kötelességérzet, mely

százazreket terelt az új párt zászlaja alá és amely a haza becsületes elemeiben azt a közérzést támasztotta, hogy a koalíciót el kell kergetni az ország éléről, ki kell csavarni kezéből a hatalmat és az országot meg kell menteni ettől a rémuralomtól.

Enek a közérzesnek köszönhetette a munkapárt akkori győzelmét, ennek köszönhetette az ország támogatását, a nemzet lelkesedését és egyesek áldozatait. Jellemzi a mai vádakat, hogy olyanok állnak elő velük a közéleti erkölcs nevében, akiknek országlása, gazdálkodása ezt a rettenetes közérzést, ezt a szinte páratlanul gyors kiabrándulást, ezt a mélyesges undort fölkellette.

Lukács Lászlónak minden szavában igaza volt. Minden mondatát lelkes taps és eljenzés kísérte. Beszéde fölkellesítette pártját. Mindenki érezte, hogy ezzel a felszólalással a Désy-ügy most már igazán véget ért. Legföljebb még egy kis utójátéka lehet, egy kis utójátékának kellene lenni. Ha a munkapárt fölvenné Lukács László szónoklatának fonalát és bemutatná azokat a jelenségeket, melyek a koalíciót a nemzetel megutáltatták... Amikor ez a koalíció megint olyan veszettül törte magát a hatalomért, azt hisszük, hazafias kötelesség lenne a nemzet emlékezőtehetségét felfrissíteni.

POLITIKAI HIREK.

Lukács László miniszterelnök egy újságíró előtt a Désy-ügyről a következőképen nyilatkozott:

Teljesen tisztában vagyunk vele, hogy mi a célja a Désy-ügyben való örökös turkálással az ellenzéknek. Vannak kellene lennünk, ha fel nem ismernék az igazi szándékot de azért ez a kampany nem hoz ki bennünket a sodrunkból. A mi céljaink ki vannak tűzve, az eszközök céljaink elérésére rendelkezésünkre állanak. Következőképen nem hagyjuk magunkat az erőltetett lármától megteveszteni és szilárd lépésekkel megyünk a magunk útján. Akik a Désy-ügyet most kiaknazzák, ketséggel a következő alternatív feltevésekben cselekszenek. Vagy arra spekulálnak, hogy megúgát minket a tervszerű terrorizmus, vagy azt hiszik: elkeserítve a folyamatos gyanúsításoktól, felháborodásunkban valamely ok-talan, hibás lépésre engedjük magunkat elragadtatni. Ez a számítás hibás. Nem fog bekövetkezni sem az egyik, sem a másik eset. Azzal a terrorizmussal, melyet az alkotmány megsértésének ürügyével fejtettek ki ellentünk, sikerrel szálltunk szembe és semmi esetre sem fogunk csak egy hajszálnyira is hátrálni ama terrorizmus előtt, mely minket a politikai erkölcs nevében akar visszalépésre kényszeríteni. Ama kísértés

ellen pedig, hogy elkeseredésükben valamely vigyázatlanságot kövessünk el, védjük magunkat megingathatlan kötelességérzésünkkel. Ha olyan fából lennénk faragva, hogy ellenfeleink kíméletlensége megfutamíthat bennünket, akkor június 4-ét és mindazt, ami utána következett, nem éltük volna túl. Amikor rászántuk magunkat arra, hogy az obstrukció gordiusi eszmáját karddal vágjuk ketté, tudtuk, hogy mi vár ránk. Az ellenzéki harc minden taktikai mozdulatát, tehát a legújabbat is, előre láthattuk és teljes nyugalommal, de egyúttal ingadozást nem ismerő határozottsággal rendezkedünk be arra, hogy kitarítsunk az utolsó lélegzetvételig. A négy grófok, akik felkapták és zsirójukkal látták el utólag Désy rágalmaival, hatalmasan tévednek. A karavánt nem fogják útjában megállítani.

— De — vetette közbe az újságíró, — ennek a négy névnek olyan hangzása van, hogy beavatkozásuknak hatása talán nem tűnik el teljesen nyomtalanul.

Ez lehetséges, válaszolta a miniszterelnök. De az a politikai fordulat, melyet ettől a lépéstől remelnek, igenis el fog maradni. A magyar ellenzék vezeterei most nem először mondanak politikai halálos ítéletet egy miniszterelnök fejére. De azok a kormányférfiak, akik a politikai erkölcs nevében halálra ítéltettek, mindenkor friss egészségben éltek tovább. Sőt az is megtörtént és pedig nem egyszer, hogy ezek az uraságok és párthíveik a legbensőbb politikai viszonyba léptek olyan politikusokkal, akiket miniszterelnök korukban erkölcsileg halálra ítélték. Emlékezzünk csak Bánffy Dezső báróra. Mennyi kíméletlen rágalmat szórt az ellenzék ennek a politikuskusnak fejére. Napról-napra megvádolták a legzsinikusabb korrupcióval. Egyik panama vádját a másik után vagdoszták a fejéhez. Olyan rágalmaikkal illették, hogy ehhez képest Désy rágalmaival, a mikkel minket illet, valóságos gyerekjáték. De azért csak néhány esztendő kellett megérnünk, hogy ugyanazek az uraságok ugyanazt a Bánffy Dezsőt testvéri bensőséggel öleljék keblükre. A nemzeti ellentállás idején körükbe vették, koaptálták a vezérőlbizottságba, sőt a mikor elkövetkezett a nap, amikor a koalíciós parlamentnek protestálni kellett a Fejérváry Géza által benyújtott elnapoló leirat ellen, ugyanarra a Bánffy Dezsőre, akit pár év előtt erkölcsi okokból kivégeztek, bízták azt a megfeszítendő feladatot, hogy valamennyiük nevében dobja oda a királyi hatalomnak a harci keztyűt. Hiszi ön, hogy az országnak olyan rövid az emlékezése, hogy elfelejti az ilyen méltatlan komédiákat?

Ez a visszaemlékezés, ezt mindenkinek el kell ismerni nagyon pikáns, — jegyezte meg erre a kérdező. — De az ellenzék vezeterei mindenesetre hivatkozhatnak arra, hogy amikor a koalíció hatalomra jutott és a szakmány elosztására került a sor, Bánffy üres kézzel bocsátottak el.

Igaz, ez így történt. De itt van egy másik eset, amelyet szintén nem lehet elfeledni és amely csakugyan csattanósan bizonyítja milyen értéke van, ha ezek az urak az erkölcs nevében halálos ítéleteket hoznak. A Wekerle esetére gondolok. Ön tudja, hogy az ellenzék az első Wekerle-kormány ellen azt a vádat emelte, hogy a Haas és Deutsch céggel egy hirhedt panamaüzletet kötött. Olyan szenvedélyességgel emelték ezt a vádat, hogy azok a gyanúsítások, melyekkel Désy bennünket illet, és az ezeket kísérelő sajtókommentárok enyhe zefírszellő az akkori tomboló orkánhoz képest. A Wekerle-kormány eladta az országot. Bemocskolta a magyar politika becsületét, megmérgezte a magyar közélet

kutjait. Ezek voltak a normális láz ama kitérései, amelynek larmájával az ellenzék megtöltötte az országot. Szinte undorodom ezeknek a brutális vádságoknak a megismétlésétől, amelyekkel az ellenzék akkor valószínűleg tombolt. Százszor és százszor megismételte, hogy a Wekerle-kormány erkölcsi halált halt és a nemzet lángoló gyűlölettel fordul el ettől a kormánytól. Ön tudja, hogy ez a miniszterium Magyarország nagy kabinetje volt, amelynek az egyházpolitikai reformok titáni feladata jutott osztályrészül. Vajjon Wekerle ebben a hadjáratban meghagyta magát csak egy pillanatra is téveszteni. Még álmában sem jutott eszébe az ilyen ingadozás. Kijelentette a Házban, hogy az egész vád: rágalom, de hozzátette; a miniszterelnöknek azt a jogát, hogy politikai barátaitól pártvezélokra pénzt fogadjon el, az ellenzéknek semmiféle larmája nem fogja tőle elvenni. Szilágyi Dezső, a nagy kabinet igazságügyminisztere is részt vett a vitában és megmagyarázta az ellenzéknek, hogy nem az a korrupció, amit az ellenzék a kormányra akar fogni, hanem az a korrupció, ha egy kormányt, mely egy nagy problema megoldásába fogott és az egész ország és a parlament bizalmára támaszkodik, a miniszterek politikai becsületét ellen intézett támadásokkal akarják ettől a bizalomtól megfosztani és erejüket megbénítani. És az ellenzék még is tovább vagdosza vádjait a kormány fejéhez. Meghozta a politikai halálítéletet és attól nem akart elállani. De mi történt tizenkét esztendővel később? 1906-ban a politikai morál nevében halálra ítélt Wekerle-kabinet miniszterelnökét a korona ismét megbizta a kabinetalakítással és ő ugyanazokat a férfiakat, akik annak idején ellene ezt a véstörvénykezést rendezték, meghívta, hogy vegyenek részt a kormányban. És ezek az urak mohó kézzel nyultak a miniszteri tárczák után. Resszortminiszterek lettek abban a kabinetben, melynek ugyanaz a Wekerle Sándor állt az élén, akit tizenkét évvel azelőtt miat kérlelhetetlen erkölcsbírák politikai halottnak jelentettek ki. Ime ilyen erkölcsi értéke van annak, ha ezek az urak politikai halálos ítéletet mondanak. Az ország ezeket mind utálta és az ellenzék mesterséges dühkitérései nem tudják megfévesztetni.

A kormány tehát nem hátrál a terror előtt és a választójogi reformot halsdékitalanul letárgyalta?

Ugy van, ez a kötelességünk és ezt a kötelességet az utolsó pontig teljesítjük. Ha az ellenzék nem vesz részt a tanácskozásokon, ez az ő dolga. Nem engedhetjük meg azt a precedenst, hogy egy kisebbségnek hatalma lehessen pusztán távollétével elintézésre érett kérdések törvényhozási elintézését megakadályozni. Akkor miért gyűrűnk volna le nehézközökben az obstrukciót? Ha az ellenzék eltávozása a teremből elég volna a törvényhozás gőpezetét megállítani, akkor kárba veszett minden önfeláldozó munka, amelylyel mi a többségi elv uralomrajutását hónapokkal ezelőtt ismét érvényesítettük.

Az ellenzék azonban, ugylátszik feltézi, hogy az utóbbi napok eseményei a kormány állását nem hagyták érintetlenül?

Hogy ilyen hírekkel manővroznak, ezt én is olvastam az újságokban. Érthetetlen, hogy még komoly lapok is akadnak, amelyek odaadják hasábjait az ilyen fogásokra és fontoskodó képpel jósolgatják: nincs kizárva, hogy belátható időben kormányválság lesz. Az ilyen híreszteléseknek célja nyilvánvaló. Beszélnek a hajó süllyedéséről, hogy az okos

patkányokat szökésekre bírják. De én egész határozottan mondhatom önnek, mindez alaptalan fecsegés. A kormány — és ezt nyugodtan közölheti az olvasókkal — teljes birtokában van mind a két tényező bizalmának, amelyek megmaradására nézve mértékadó. Semmi jel nincs, amelyre ezek a híresztelések támaszkodhatnak. A korona meg nem csökkent bizalmától kísérve, és a többségi párt által szíves-lelekkel támogatva, a kormány szilárdan megállja helyét mindazokban a viharokban, melyeket a politikai légsúlymérő jelez, és politikáját minden akadályon keresztül diadalra fogja viinni.

A nemzeti munkapárt körhelyiségében február 24-én rendkívüli mozgalmal volt az élet. A nagy számban megjelent tagok főként Zichy János gróf állásfoglalását tárgyalták, amelyet egyértelműleg a legnagyobb politikai hibának ítélték. Zichy tuduillik úgy nyilatkozott a nyilvánosság előtt, hogy még a Désy vádjai tisztázva nem lesznek nem vesz részt a politikában. Általánosan hangsúlyozták, hogy a miniszterelnök a maga részéről a Désy Zoltán által kolportált vádak felmerülésének első percétől kezdve mindent megtett, ami az ilyen vádak visszautasítására megtehető volt.

Már a múlt év szeptember 20-án egy felhivatalos közleményben a leghatározottabban megczáfolta és visszautasította Désy vádjait. Mikor pedig Désy egy ifjusági bankett alkalmát felhasználva vádjait olyan formában vitte nyilvánosság elé, amely a megtorlás alapjál szolgálhatott, azonnal megindította a bünyádi eljárást és mindent megtett arra, hogy ez az eljárás haladéknélkül lefolytatható legyen. Ezenfelül felhasználta a legelső alkalmat arra, hogy az ügyet a legilletékesebb fórum: a parlament színe előtt tisztázza. Szóval a miniszterelnök felhasználta minden rendelkezésre álló eszközt, hogy a saját és a kormány presztizsét az ellenzék kíméletlen és szenvedélyes agitációjával szemben meg védelmezze.

Politikai képtelenségnek tartják azt a felfogást, amely Zichy János gróf nyilatkozatában kifejezésre jutott, mert ez azt jelentene, hogy addig föl kell függeszteni a parlament egész működését, míg a gróf urak szívesek lesznek a kormány és a parlament számára erkölcsi bizonyítványt kiállítani. Természetes tehát, hogy a miniszterelnök és a kabinetnek vele szolidaris tagjai a gróf urak föllépéséből ezt a konzekvenziát nem vonják le.

Zichy János gróf felfogása egyáltalában nem egyeztethető össze a politikai lojalitással. Mert azonosította magát Zichy János gróf a kabinet és a párt kimondottan engedhetetlen ellenségeivel, hogy ezek aláássák s megbonthassák a párt egységét. Ez az, amit Zichy gróftól zokni vesznek a munkapártban és a miért nem sajnálják Zichy távozását.

Zichy János gróf állásfoglalása nagyon is kényelmes és biztosan számíthat az ellenzéki vezeterek tapsaira. De eddigi pártfelei előtt, a kikkel a párt és a kormányalakítás kezdete óta június 4-én és a többi kritikus napon keresztül végig együtt csinált mindent, mentő, vagy magyarázó körülményre alig hivatkozhatik.

Hirdessünk a Közérdekben.

HIREK.

— **Képviselői közgyűlés.** Nagyenyed város e hó 23-án délelőtt fél 10 órakor kezdődőleg rendkívüli képviselőtestületi közgyűlést tart. A tárgysorozat nevezetesebb pontjai: Az 1913. évi költségvetés ügyében hozott törvényhatósági bizottsági határozat bejelentése. Dombrowszky Albert és t. kérése a nyugdíjszabályrendelet módosítása iránt. A ménulvas istálló építési költsége kötelezővényének megállapítása névszerinti szavazással. Fenichel Mór kérése a fügedi erdőben botfa termelés engedélyezése végett. Salgó Dezsőnek a közműhely építésének felügyeletéért és vezetéséért szakértői díj megállapítása. Jelentés a lovas mezőőrök alkalmazhatóságára nézve. Székelyhid János és t. városi díjnokok 20%-os drágasági pótlék folyósítása iránti kérése. A virilis képviselőtestületi tagok meghatalmazottainak bejelentése. A Nemzeti szálló nagytermének mozgófénykép előadások czéljára való herbeadása tárgyában megtartott új arverés eredményének bejelentése, s az ezután tett tanácsai intézkedés felett határozathozatal. Bójtó Zsigmond levéltárnok nyugdíjazási kérése. Előterjesztés a szakbizottságok megalkotása és kiegészítése tárgyában. Tűzoltó egyesület kérése 40 éves fennállása alkalmával rendezendő ünnepély költségeinek fedezésére segély kiutalása végett. A Nagyenyed—Székelykocsárdi távvezeték létesítése. A tövisi pályaudvar világítására vonatkozó pótszerződés. Az uszodára, patakfői fűzre s a Várad-alap főteri háza pinczéjére megtartott arverés felett határozat hozatal.

— **Időjárás.** Az időnek enyhébbre fordulása várható. — Déli hőmérséklet: 2,2 fok Celsius.

— **Az országgyűlési képviselő választó jogosultak** névjegyzékének 1914. évre leendő kiigazítása ügyében megteendő intézkedések elrendelése végett, a központi választmány márczius hó 5-én délelőtt 10 órakor a vármegye székházában, az alispáni irodában ülést tart.

— **Nagyenyed Lukács ellen.** Ilyen című híreket hoztak forgalomba jól ismert tollak egyik-másik budapesti lapban. Nagyenyeden és Alsó-Fehér megyében felesleges az ilyen hírek czafolatával foglalkozni. Nagyön jól ismerik már itt tollaikról a független mulató jó madarait.

— **Ismeretterjesztés.** Az iparos önképzőkör vasárnap delutáni ismeretterjesztő összejövetelén nagy közönség vett részt, a városháza tanácsterme kicsinynek bizonyult. A kör alkalmi nőikara három szállodában sikerülten énekelte el Csiky János a Balaton zenéskép című bájos műdát. Szabó Erzsike tiszta csengésű hangján erőteljes kifejezéssel szavalta el Simon Judithot, Váro Pál joghallgató, a Hangya tisztviselője a szövetkezeti mozgalmakról olvasott fel, történelmi és közgazdasági nagy szerepét gondos összeállításban ismertette. Benedek Eszti és Takács József humoros párbeszédű előadása sok derűtséget keltett. A kör vegyeskara éneke zárta be a szép sikertű összejövetelt.

— **Róm. kath. hitközségi közgyűlés** lesz f. é. márczius 1-én (szombat) delután 5 órakor a plébánián az 1912. évi számadások és az 1913. évi költségvetés tárgyában. Felhívom a szarvazati joggal bíró egyházközségi tagokat, hogy minél nagyobb

számban szíveskedjenek megjelenni, Rada György, plébános.

— **A szegény tanulókat segélyező kör utolsó thea-estéje** márczius 2-án vasárnap lesz. Kedves programról gondoskodik a jóságos gazdasszonyi rendezőség s az ifjuság jó kedve. Kezdeté delután 5 órakor a főiskola tornatermében. Belépti-díj 1 korona, tanulóknak 60 fillér. A jötekonyczel érdekeben ajánljuk közönségünk szíves pártfogásába.

— **Schmakk Ede őzsü őzsü művész** a jövő hó első napjában két heti tanfolyamot szándékozik nyitni városunkban. Ajánljuk a sportkedvelő ifjuság figyelmébe.

— **Altmann Leó és Grósz Ernő hangversenye,** amint már említettük, márczius 5-én lesz. E napon alkalom adódik városunk közönségének, hogy a nagystílu hegedűművész és zongoraművész kiváló játékában gyönyörködhessek. — **Előjegyzések** Földes könyvkereskedésében eszközölhetők. A helyek számozottak.

— **Hamispénz készítő.** A Gát-utca 10. számú házban Kertész Pál, az itteni fegyintézetből szabadult fegyenc hamis 5 koronások készítésére rendezkedett be. Rendőrségünk — elismerésre méltó — hamar nyomára jött a pénzcsinálásnak és Kertészt elfogta. Mindössze három darab 5 koronást készített eddig és egyet kísérelt meg egy Fekete Károly nevű ismerősével forgalomba hozni, de az látta, hogy nagyon kezdetleges a hamisítvány, összeolvasztotta. A Kertész lakásán tartott házkutatás alkalmával három ötkoronást talált a rendőrség az ágyban elrejtve, itt-ott gipszet, az öntéshez szükséges formákat, nagyobb mennyiségű czinket és kompozíciót. A rendőrség Kertészt átkísérte a bírósághoz.

— **Dinamitmerénylet egy iskola ellen.** Kedden a fővárosi lapok közölték, hogy az alvinczi román iskola emeletes épülete ellen vasárnap éjjel dinamitmerénylet követtek el. Illetékes helyről szerzett értesülésünk szerint az egész hír hamis, Alvinczen semmiféle merénylet nem történt.

— **Utazó szállodai tolvaj.** Rendőrségünk egy veszedelmes utazó szállodai tolvajt tett a héten egy időre ártalmatlanná. Erneszt Vilmosnak hívják a tolvajt, de Bíró Mihály és Varga Gusztáv alneveket is állandóan használja. A Rákóczi-utcai őrszem fogta el és vitte a rendőrségre. Kihallgatása során több lopás bizonyult reá, melyeket Enyeden, Marosújváron és Kocsárdon követett el. Átadták a bíróságnak.

— **Abrudbánya város képviselői közgyűlése** tárgyalta az 1913. évi pótdadó nagyságának megállapítását s ennek tárgyalásánál kellemes meglepetésben részesült nemcsak a képviselőtestület, hanem az összes adózók is, amenyiben a folyó évi pótdadó a 2 százalékos iparostanoncziskolai pótdadóval együtt csak 55 százalék, az előre tervezett 168 százalékos pótdadóval szemben. Abban, hogy a pótdadó így leszállott, nagy érdeme van Ince Antal polgármesternek, ki Rosenbergy Gyula dr. Abrudbánya képviselőjével kormányunk támogatását megnyerte a város nyomasztó anyagi helyzetének enyhítésére.

— **Hajsa eredmény nélkül.** A múlt vasárnap hírt adtunk arról a széleskörű rendőri nyomozásról, amit Kolozsvár területén két fővárosi dedektív részvételével és segítségével folytattak az erdélyi városokban történt ékszerlopások tettesének kézrekeri-

tésére. A közel öt napon át tartó hajsa azonban nem vezetett eredményre. A betörőbanda tagjainak vasárnap hajnalban sikerült egérutat nyerniök és megszökniök. Az újabb nyomok szerint a betörők Nagyváradra menekültek. Az államrendőrségi dedektívek még vasárnap Nagyváradra utaztak, ahol folytatják a gonosztevők üldözését.

— **Lopás.** Egy Hegedüs György nevű dologkerülő meglopta Dobozy Vilmos vármegyei főorvos kocsisát. Az őrizetere bizott lopokróczokat és a szegény kocsis ruhaneműit lopta el. A lopott tárgyakat ahol mulatott, zalogba hagyogatta. A rendőrség kinyomozta és letartóztatta.

— **A magasabb légkörök kutatása.**

A m. kir. országos meteorológiai és földmágnességi intézet a magasabb légkörök tudományos kutatása czéljából bizonyos meghatározott napokon önjelző műszerekkel ellátott léggömböket bocsát fel, amelyek nagy magasság elérése után körülbelül kétháromszáz kilométernyi körzeten belül leereszkednek. Ezek a kísérletezések azonban csak úgy vezetnek eredményre, ha ezeket a levegő fizikai állapotát automatikusan felrajzoló készülékeket a megtalálók mindennemű megrongálástól megóva visszaküldik a felbocsátó helyre. A belügyminiszter tehát a lakosság köreiben a legszelesebb mértékű közhirritéssel végett valamennyi törvényhatósághoz körrendeletet intézett, amelyben a következőket közli: Ha valaki ilyen műszert talál, a műszerkosarat és a ballonmaradványokat a legnagyobb gonddal helyezze biztonságba és az intézet „Meteor Buda” távirattal értesítse a leletről. Erre az intézett a műszerkosár, illetve ballonmaradványok beküldésére ládát és zsákot küld. A megtaláló husz korona jutalomban részesül, amelyet a felmerült táviratozási és szállítási költséggel együtt a meteorológiai intézet fizet ki, ha a megtaláló a kosárhoz erősített levelben foglalt utasítás értelmében jár el. A megtalált tárgyak visszatartása, kíváncsiságból való felbontása vagy szándékos megrongálása, állami tulajdonról lévén szó, a büntető törvények súlya alá eső cselekmény.

Elismert legjobb gyártmányok

Lingner György
nagyenyedi szövőgyárából
előírt gyári áron kaphatók:

a gyári raktárban Szentkirály utca 106. sz.,
Ifj. Mészáros János és Társánál Főtér
sz. Fogasztási szövetkezetben

HIRDETÉSEKET
legjutányosabban felvesz
kiadóhivatalunk.

MŰTRÁGYÁT (16% kálimsuperphosphat)

állandóan aktáron tart **WINKLER JÁNOS, Nagyenyeden.**

Ügyes irodistanó

ki az irodai munkákban jártas, önálló munkaerő, jó számoló, a könyveléshez is ért, állást keres.

Czim a kiadóhivatalban. 63 2-3

Villaszerü

kényelmes lakás

a Tövis-utozában

azonnal kiadó.

Értekezni lehet a Schuller gyógyszerárban. 69 3-3

Bérlési hirdetmény.

A Bethlen-kollégium tulajdonát képező, Vár 16. és 17. szám alatt levő földszinti helyiségek (jelenleg asztalos és lakatos műhely) folyó évi április 24-én kezdődőleg — kizárólag raktári célokra — egy évre bérbé adatkak.

Árverés folyó évi március 9-én délelőtt 9 órakor tartatik meg a kollégium jóságigazgatósági irogáján, hol a részletes feltételek már mostantól kezdődőleg megtudhatók.

Nagyenyed, 1913. február 26-án.

Rick Béla,

jóságigazgató.

68 1-1

Olcsó tűzifa!

I. oszt. bükkfa csak egész vasuti koosival szállítva, olcsó árban kapható 62 2-2

Márer és Weiszberger
fakereskedőknél

Nagyenyeden és Tövisen
Telefon sz. 51 és 10

Minden pénteken friss
szepességi virsli és mindennap
friss szebeni virsli, prágai soder és csemegekülönlegességek kaphatók:

312 2-

GIRNER J. JÓZSEF

kereskedésében

NAGYENYED.

Telefon 53 sz.

Főtér.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár Részvénytársaság könyvnyomdájában Nagyenyeden.

166-913. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Árverési kérvénye Dusa Mihályné Grava Anna végrehajtónak Dusa Mihály végrehajtást szenvedő elleni 200 kor. és jár. iránti végrehajtási ügyében végrehajtató kérése következtében a végrehajtási árverés 200 kor. tőke, ennek 1911. évi október hó 31-től járó 5% kamatai, 77 kor. 42 fill. eddigi, valamint a jelenleg 12 koronában megállapított egy a még felmerülő költségek, továbbá ugyanasok fenti végrehajtató javára 165 kor. 52 fill., 60 kor., 40 kor., 80 kor. és 80 kor. tőkék és jár. felhajtása végett az 1881. évi LX. t.-cz. 144, 146, 147. továbbá 1908. LXI. t.-cz. 21, 24, 25. §§-ai értelmében Dusa Mihály végrehajtást szenvedőnek a székásszabadjai 91. sz. tjkvben A + 1, 2, 3, 9, 10, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 22, 131, 132/1. hrsz. a. házas beltelkére, 809, 810, 902/1, 903/1. hrsz. szőlőjére, 1598/2, 1609/1, 1722/2, 1739/3, 1740/3. hrsz. a. szántó kaszálójára, a 2390/4, 2731/1, 2841/1. hrsz. a. szántójára, 3139/1, 3382/1. hrsz. kaszálójára, a 463. sz. tjkvben A + 1-3. sorsz. alá bejegyzett közös legelőből 615/177500 rész illetményére összesen 1680 koronában megállapított kikiáltási árban elrendeltek azzal, hogy ezen árverés a fenti tjkvekbe C. 5. 6. a. özv. Dusa Mihályné Bapudean Anna javára bekebelezett élethossziglani haszonélvezeti jogot nem érinti, hogy az ingatlanok az árverésen a kikiáltási ár felén illetve kétharmadán alul nem fognak eladatni és hogy a kikiáltási árnál magasabb ígértet tett a többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint kiegészíteni. Ha ennek a kötelezettségnek eleget nem tesz ígéréte figyelmen kívül marad és az árverésen melyet haladéktalanul folytatni kell többé részt nem vehet.

Az árverés megtartására határnapul az 1913. március 6. d. e. 10 óra tüzetik ki Székásszabadja közszékházhoz.

Kötelesek árverezni szándékozik a kir. kinstár kivételével az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át bánatpénzül a kizárólag kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben az árverés napjától számítandó 30 és 60 nap a ttt 5% kamataival együttesen fizetni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságnál és Székásszabadja közszékháznál megtekinthetők.

Erről érdekeltek értesítettek.

Balázsfalva, 1913. évi január hó 21-én.

Bauer s. k.,

kir. jbir. jegyző.

A kiadmány hitelül:

Gidófalvy Pál, kir. tkvvezető. 64 1-1

941-1912. végb. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bíróság: végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balázsfalvi kir. járásbíróóság 1912. évi V. 451/1. számú végzése következtében Dr. Klein Ede ügyvéd által képviselt idősebb Göbl György és társainak 646 kor. 47 fillér s jár. erejéig 1912 évi november hó 1-én fogatósított biztosítási végrehajtás utján felül foglalt és 10960 koronára becsült következő ingóságok, u. m. vasneműek, ékek, kályhák stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a balázsfalvi kir. járásbíróóság 1912-ik évi V. 451/2. számú végzése folytán 646 kor.

47 fill. tőkekövetelés, ennek 1912. évi október hó 8. napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 85 kor. 95 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Balázsfalván leendő eszközésére 1913. évi március hó 5-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitzetük és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén a becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Balázsfalva, 1913. évi február hó 8. napján.

Szigethy Károly,

kir. bir. végrehajtó.

67 1-1

85-1913. végb. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bíróság: végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kassai kir. törvényszéknek 1912. évi P. 14256. számú végzése következtében dr. Klein Ede ügyvéd által képviselt idősebb Göbl György és társának 1273 kor. 12 fill. s jár. erejéig 1912. évi december hó 23-án fogatósított biztosítási végrehajtás utján lefoglalt és 1860 koronára becsült következő ingóságok, u. m. vasneműek, kemenczék, ékek, kókkó nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a balázsfalvi kir. járásbíróóság 1913-ik évi V. 3/1. számú végzése folytán 1273 kor. 12 fill. tőkekövetelés, ennek 1912. évi október hó 10. napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 147 kor. 80 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Balázsfalván leendő eszközésére 1913. évi március hó 5-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitzetük és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

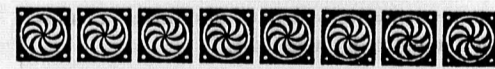
Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is e- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Balázsfalva, 1913. évi február hó 13. napján.

Szigethy Károly,

kir. bir. végrehajtó.

66 1-1

Balla Béla húszletében

teljesen hizott sertések

szalonnája és hája 1-80 fillérért kapható, nagyobb vételnél árkedvezmény.

24 10-

